

عنوان مقاله:

توسعه پایدار و مدیریت ایمنی، بهداشت و محیط زیست (HSE)

محل انتشار:

اولین همایش ملی مهندسی ایمنی و مدیریت HSE (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدمهدی هدایت زاده

داود رشتچیان

خلاصه مقاله:

در این مقاله، پس از تعریف توسعه پایدار با نگرشی به محوریت انسان، با استفاده از چند شاخص نمونه، وضعیت پایداری توسعه ایران مورد بررسی قرار گرفته است. سپس مدیریت HSE به این صورت تعبیر می شود که رفتار انسان می تواند ریشه تمامی حوادث باشد. با این چنین نگرشی به انسان است که مدیریت HSE و توسعه پایدار در کنار هم معنا پیدا می کنند و مشخص می گردد که این دو مفهوم کاملاً لازم و ملزوم هم هستند. در ایران به دلیل نقص در اطلاعات و آمار نمی توان تصویری از توسعه پایدار و نیز کارایی مدیریت HSE در سطح ملی ارایه نمود. لذا، برای گام اول می بایست شفاف سازی در اطلاعات و آمار، بین مسؤولان کشور به باور تبدیل گردد. در این صورت می توان بر مبنای اطلاعات قابل استناد و اعتماد، وضعیت موجود کشور را ارزیابی کرد. در این میان اندیشمندان علوم اجتماعی، انسانی، اقتصادی و فنی است که مفهوم توسعه پایدار را با جامعه ایرانی سازگار نمایند. در نهایت، بر مبنای وضع موجود و اهداف توسعه، راهکارهایی توسط سیاست گذاران اندیشیده شود.

کلمات کلیدی:

مدیریت ایمنی، سلامت و محیط زیست، توسعه پایدار، فرهنگ ایمنی، سلامت و محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/9315>

